

ved den Tanke, at der kan ventes yderligere Skatnedsættelser for de store Formuer og Indtægter, er jo noget, Fremtiden vil vise, men det synes altsaa saa. Det er i Virkeligheden den eneste Trøst, det høje Ministerium har, naar det skal sige, hvad godt der kommer ud af alle de Foranstaltninger, det foretager, at der kan blive endnu mere til en Nedsættelse i Indkomstskatten og Formueskatten, en Nedsættelse, der jo slet ikke gavner den almindelige Del af Befolkningen, men kun gavner dér, hvor der er rigelig Velhavenhed til Stede.

Jeg skal, som sagt, ikke benytte denne Lejlighed til en almindelig politisk Debat og skal derfor heller ikke berøre hele Spørgsmaalet om Erhvervsituationen og Forholdet mellem det konservative Folkeparti og Venstrepartiet paa dette Omraade, men ønsker blot at sige, at jeg betragter saadanne Ting som Vedtagelsen ved anden Behandling i Dag af Ændringerne i den kommunale Valglov og det, der foregaar ved denne Finanslov, ifølge hvilken man paa mærkelig Maade skaffer sig 10 Mill. Kr. til Tilbagebetaling af Skat til de velhavende, som Bestræbelser for at faa det konservative Folkeparti til at indse, at de jo i Virkeligheden slet ikke bør interessere sig for de, om jeg saa maa sige, banale Erhvervsspørgsmaal, som kan rejses i en Situation som den nuværende, for Herre Gud, man ser jo, i hvilket Omfang man er i Stand til at imødekomme de konservative Interesser, baade naar det gælder om at begrænse Valgretten for de kommunale Vælgere, og naar det gælder om at give Skattelettelser til de velhavende her i Landet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, da Debatten herom jo føres i det andet høje Ting; jeg har blot villet nævne det til Slut for at vise, hvorledes Finanslovforslaget ogsaa er et Led i de Kærlighedsgerninger og Kærlighedsbeviser mellem de to Partier, som man jo ser en Del af, selv om man ogsaa af og til kan se, at det ikke synes, som om det konservative Folkeparti finder Venstres Opofrelser tilstrækkelige. Men hvorvidt det vil føre politiske Konsekvenser efter sig, tilkommer det jo ikke Landstinget at afgøre, men Folketinget.

Piper: Jeg kan begynde med at yde den højtærede Finansminister min Anerkendelse for en hel Del af de Udtalelser, han fremkom med. De viser jo, at de Tanker, det konservative Folkeparti har slaaet til Lyd for gennem en lang Aarrække, er af en saadan Bonitet, at de har vundet Fremgang, saaledes at de nu ogsaa anerkendes af den

siddende Regering. Jeg kan derimod ikke anerkende alt, hvad det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), Venstres ærede Ordfører, fremsatte. Det ærede Medlem kom ind paa nogle Betragtninger om, hvad der var foregaaet ved Valget, og hvorledes Arbejdet var gaaet for sig herinde paa Rigsdagen. Det ærede Medlem sagde, at man fra flere Partiers Side var gaaet til Valg paa den Parole, at Udgifterne skulde nedsættes. Ja, det er ganske rigtigt, baade det ærede Medlems Parti og vort Parti hævdede, at de nuværende Stats- og kommunale Udgifter kunde ikke blive ved at bestaa; man maatte se at bringe dem nedad for derigennem at formindske de Ydelser, som Skatteyderne skulde udrede. Men der var jo nogen Forskel i den Maade, hvorpaa vi udtalte os fra vor Side og fra det ærede Medlems Partis Side, idet der fremkom Udtalelser, ganske vist ikke fra alle det ærede Medlems Meningsfæller, men fra nogle af dem, om at skære ned og skære helt ind til Benet, hvilket vi hverken mente var formaalstjenligt eller human. Vi sagde, der var Grænser for, hvad man kunde indskrænke Udgifterne til, saa store Virkninger af Indskrænkningen, som man fra den Side stillede Vælgernes i Udsigt, kunde ikke opnaas, og jeg tror, at naar man nu ser paa de Resultater, der er fremkommet, vil man anerkende, at den Vurdering, der blev foretaget fra vor Side, var den rigtige.

Det ærede Medlem sagde, at Regeringen og Regeringspartiet havde haft et lunkent Medarbejderskab til det Arbejde, der her var udført. Det tror jeg ikke det ærede Medlem skulde have sagt; det vidner om, at han ikke har fulgt rigtig med. Thi for et Par Loves Vedkommende har det Enderesultat, der er fremgaaet af disse, betydet en forøget Besparelse, større, end det var forudsat fra Regeringens Side, og jeg skal tillige henvise til den Behandling, der fandt Sted af Finansloven i det andet høje Ting, hvor man fra vor Side ønskede flere Nedskæringer, som ikke blev accepteret af Regeringen. Jeg skal ogsaa nævne, at med Hensyn til at fremme Arbejdet var det ingenlunde et lunkent Medarbejderskab, vi ydede. Et Par af de Lovforslag, der blev fremsat, nemlig Forslaget om de 2 Mill. Kr.s Bevilling til Ekstraanskaffelser til Hæren og om Vederlag til Rigsdagsmænd, blev straks tiltraadt fra vort Partis Side og kunde uden Ophold være blevet fremmet og have været Lov forlængst.

Men ved Siden af det, som de to Partier, den Gang de gik til Valg, var fælles om at ønske gennemført til Gavn for Landet